

[Ragnhild Andersen.]

principielt tilhængere af, at man ved tilskadekomst har mulighed for at opnå fuld erstatning for den tabte arbejdsfortjeneste, men det må konstateres, så vidt jeg kan bedømme ændringsforslagene, at her i lovgivningen vedrørende militære invalider opretholder man fuldt ud i alle tilfælde en erstatning på $\frac{3}{4}$ eller 75 pct. af årsfortjenesten, medens ulykkesramte efter ulykkesforsikringsloven i mange tilfælde vil komme ned på $\frac{2}{3}$ af årsfortjenesten i erstatning.

Det praktiske resultat må efter min formening være, at den her foreslåede ændring vil gøre dagpengeydelsens maksimum større end det, vi hørte om ved første behandling, nemlig 31 kr. 5 øre. Ingen af ordførerne har, så vidt jeg har været opmærksom derpå, nævnt, hvor højt op dagpengeydelsen vil komme for de tilskadekomne, som får erstatning efter den militære invalide Lovgivning, men jeg er da klar over, at den forskel, som ministeren oprindelig har regnet med der skulle være, nemlig fra 23 kr. 29 øre til 31 kr. 5 øre, vil blive betydeligt større. Med andre ord, kommer man til skade ved militæret, vil man for den tabte arbejdsfortjeneste få en ugentlig erstatning, der er 60-70 kr., om ikke mere, højere end den, som almindelige arbejdere kan få. Det kan ikke være rimeligt, at der er denne forskel. Jeg kunne godt lide at høre, hvilke tal man er kommet frem til. Det kunne jeg naturligvis selv have regnet ud, men jeg gik ud fra som givet, at udvalgets ordfører ville sige det her fra talerstolen.

Kommunisterne vil naturligvis stemme for forbedringerne i dette lovforslag, idet vi som sagt principielt er tilhængere af, at der ved ydelser i forbindelse med ulykker skal ydes fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, men loven bliver rigtignok, som jeg sagde det forleden dag, et slående udtryk for, at når det drejer sig om noget, der har med militæret at gøre, er man villig til at betale, hvad det koster; men drejer det sig om almindelige arbejdere, så skal der spares og spinkes og skæres ned, som dagpengene blev forleden dag. Principperne i dette lovforslag bør efter min opfattelse studeres godt af almindelige arbejdere og fagbevægelsens folk, for de vil ved et nærmere studium opdage, at

principperne i den almindelige ulykkesforsikringslovgivning er ikke så lidt ringere, end de er efter den lovgivning, der omfatter ikke alene det tvungne mandskab ved militæret, men efter vedtagelsen af dette lovforslag også alt det frivillige mandskab.

Kommunisterne kan tiltræde de foreslåede ændringer. Vi er indforstået med at ville forbedre loven, men samtidig mener vi sandelig også, at ulykkesforsikringslovgivningen for almindelige arbejdere må forbedres på de samme områder.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker udvalget for dets grundige arbejde og takker for det gode resultat, der er nået i enighed.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen nævnte et problem for værnepligtige, der bliver syge under orlov, og mente, at disse skulle stå uden for både den civile og den militære sygeforsikring. Det er naturligt, at de værnepligtige er fritaget for kontingentbetaling under indkaldelsen, men jeg tør ikke på stående fod sige, om der her skulle være et hul i loven. Jeg har bedt min kollega forsvarsministeren om at undersøge sagen nøjere, men jeg vil sætte pris på, såfremt udvalget ønsker at drøfte den, at det da sker snarest, idet dette forslag gerne skulle være vedtaget inden 1. april. Tiden er kort.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslagene nr. 1-14, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 15 og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. [Vedrørende lovforslaget om pension og hjælp til enker m. fl.]

(Første behandling findes i tidenden sp. 3429, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 803).